

Kresba:
R. Geisler
1.B

BEZVĚSTĚ

Zírám do prázdnou přetékající lednice. Už tu nejsou ani myši. Rozhodl jsem se před sepsáním největší eseje - úvodníku posilnit duši trochou potravy, ale vidím, že si můžu posloužit tak leda vzduchem. Znaven cestou od počítače k lednici oddychuji, abych se vzápětí vrátil k mile zářící obrazovce svého kamaráda. Musím napsat úvodník k dalšímu nudnému číslu nudného školního časopisu, který nikdo nečte... No, snad takhle neskončíme, jako skončila většina pokusů před námi. Tedy dovolte, abych Vás přivítal u našich nových školních novin, novin, které budou vytvářet lidé zkušení a moudří, oškliví i hloupí. Pokud chcete zlepšit kvalitu tohoto školního plátku, neváhejte a přijďte k nám do redakce! Tak a teď mne omluvte, odcházím do komnat, spolupráce na tomto čísle, které vám poskytne na rozloze nekonečných mnoha stran desítky obrázků, prvotřídní text a hlavně hodně zábavy, mne lehce zmožila... Nashle příště. -Ohmy-

O čem by rádi četli

Předem bych rád upozornil, že jsme bohužel nezastihli všechny vyučující a mistry. Za to se omlouváme. Tak tedy: „O čem byste rádi četli ve staronových školních novinách?“

Ing. Roman Svoboda:

Aktuality ze života hmyzu, co se děje v našem ústavu.

Ing. Alexandra Galbavá:

Zájmy žáků, co se žákům na škole líbí, nelíbí, nápady, jak zpestřit výuku.

Mgr. Iva Šabatová:

Škola a my, prezentace výjimečných lidí, drby, aktuality, zajímavosti. Neškodily by akordy k zahraniční hudbě, které nelze nikde sehnat. Hlavně ale nesmějí upadnout do stereotypu a měly by obsahovat originální články.

Ivo Šabata:

Kupa zajímavých věcí ze života učiliště, DM, co se studentům líbí nebo nelíbí.

Uršula Hermová:

Něco ze života žáků, názory na školu, co děláme pro to, aby se to tu změnilo.

Jiří Malypetr:

Volný čas žáků.

PaedDr. Karel Horsák:

Volný čas žáků, co chcete dělat o volném čase a co od toho očekáváte, co k tomu potřebujete.

Ladislav Šabata:

Všechno - bezvšeho!

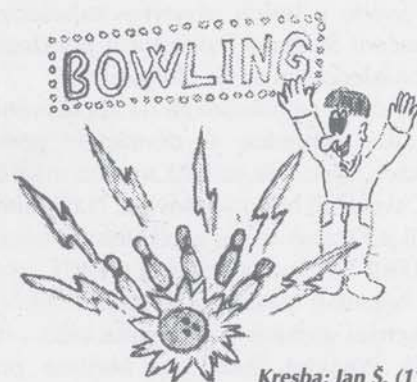
Jaroslava Kubíková:

Nevím, všechny zajímavosti.

Drahomíra Brunnerová:

Všechny drby o mladých lidech, co se Vám kde líbí a co ne, co jste si představovali, že tu bude, a co Vás zklamalo. Kromě toho bych si ráda přečetla trapasy z vyučování (nejen ze strany žáků), vtipy a chtěla bych se zasmát u karikaturek.

-redakce-

Kresba: Jan Š. (11 let)

Sportovní den

Seedmého dne tohoto měsíce jsme byli svědky turnaje v sálové kopané, který pořádalo naše vynikající učiliště. Vyzvatelem byla třída maturantů z 2.G. Na základě jejich iniciativy se vše zařídilo a z každé třídy se sestavilo šestičlenné družstvo s několika náhradníky. Pro ty, kteří se nezúčastnili fotbalu, byla možnost zahrát si squash, stolní tenis, šipky a nebo bowling. V pátek ráno se sešli všichni, kteří měli zájem o atraktivní podívanou, před budovou areálu koupaliště v Rumburku. Hráte se začalo okolo čtvrt na devět a hned na začátku jsme byli překvapeni nástupem reprezentantů třídy 1.G v dobových dresech. Každý tým nastoupil plný elánu a chuti do sportovního klání. Hrálo se fair-play, ale o dramatické zážitky také nebyla nouze. Tým učitelů a zaměstnanců učiliště nedal nikomu nic jen tak a patřičně to také dával najevo. Stejně tak i tým třídy 2.G a tato dvě družstva se pak setkala ve finále samotného turnaje. Jen jeden mohl zvítězit a to ten lepší. Šampionem a vítězem dne se stala třída pátého ročníku 2.G. Co zbývá dodat? Sláva vítězům a čest poraženým! A samozřejmě poděkování všem zúčastněným hrajícím i přihlížejícím. Doufáme, že i příště se sejdeme v takovém počtu a v takové náladě, která panovala v ten den.

-on-

MURPHYHO ZÁKON:

Když zapojíte televizi do zásuvky, půjde ještě lépe.

Cestujeme po okolí - BRTNÍKY

Rozhodli jsme se uvést na stránky vašeho časopisu i něco o cestování. Budeme se zabývat cestami po okolí, aby bylo možno seznámit žáky školy, kteří jsou na internátě, s nádhernou přírodou našeho okolí.

Začneme tedy BRTNÍKY, jako turisticky nejzajímavějším místem.

Brtníky, s nadmořskou výškou 387 m, jsou protáhlá údolní ves podél toku Brtnického potoka, místní část obce Staré Křečany. První zmínky jsou z r. 1346, ale k osídlení došlo mnohem dříve. Obec, která dostala název od vyskytujících se medvědů, patří mezi typické představitele kraje, jelikož se jí nevyhnuly ani těžké průtahy vojsk, ani morové rány, ani povodně a požáry, o bídě a hladu nemluvě. Začátkem října 1642, ke konci třicetileté války, došlo mezi Brtníky a Panským k přepadení oddílů Švédů v lesích ukrytými Rakušany. Zaskočení Švédové byli krvavě poraženi a pronásledováni až ke Šluknovu.

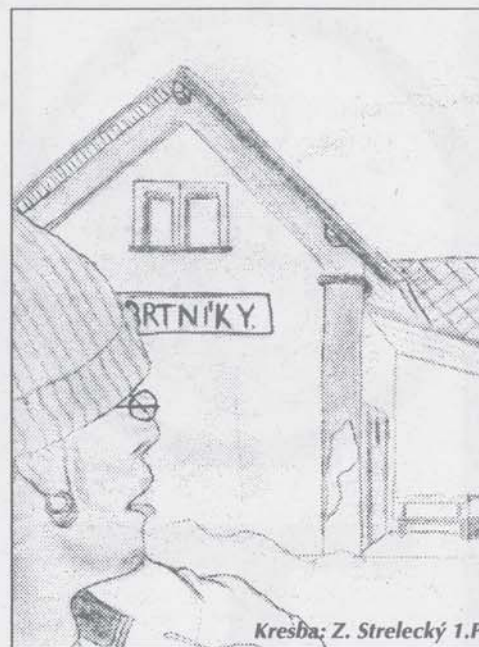
Obyvatelé se orientovali na zpracování lnu, ale výhradně v domácích podmínkách, bylo zde rovněž mnoho mlýnů a pil, svou roli hrálo i pašování. Na jižním okraji je Křížový vrch s kaplí Nejsv. Trojice z r. 1768 a křížovou cestou z r. 1801. Vše je v hrozném stavu. Na sousední výšině se nachází socha sv. J. Nepomuckého s P. Marií. Původní kostel sv. Martina po neštěstí, kdy se zřítila stropní klenba (1970), nebyl obnoven. Obcí prochází lužická porucha a v severovýchodním cípu rozvodí Balt - Severní moře. Je tak malé, že malé dítě dokáže přenést vodu z jednoho moře do druhého. Dnes je to obec rekreačního charakteru s malebnými lidovými domky, často pokrývanými břidlicí.

Při malebné cestě po zelené, vedoucí od ÚSP směrem k lesu, máme možnost spatřit ještě mnoho krásných objektů. Prvním z nich je Šternberk. Šternberk je původně lovecký zámeček, postavený r. 1774 Františkem Salmem u obory. Pojmenován byl podle svobodného jména manželky stavebníkovy. Na okraji areálu je socha sv. J. Nepomuckého z r. 1667 a studánka, která zásobovala bazén vodou. Na počátku století byl již neobývaný a ve špatném stavu. Hned další zastávkou za pár zatáčkami je Soví vyhlídka, která umožňuje dílejší výhledy k jihovýchodu a do údolí. Ještě před ní je ve směru od Kyjovského údolí nezačtená pěšina k průchozí skalní dutině zvaná Soví díra. Od ní je krátký, ale zajímavý travers s výhledy do údolí. Nesmíme také opomenout mohutný skalní převis s názvem Velký pruský tábor. V minulosti sloužil jako úkryt před rabováním protahujících vojsk. Ve skalní stěně je vytesáno srdce s křížkem. Pověst vypráví o narození dítěte v čase úkrytu. V drsných podmínkách však dítě zemřelo. Přístup je od zna-

čené odbočky vlevo spárou pod převis. O kousek dále, po návratu zpět na značenou cestu, je odbočka k Brtnickému hrádku. Jinak se také tomuto hrádku dříve říkalo Loupežnický hrádek, protože v pozdějších dobách sloužil jako útočiště zlodějů a lapků. Všednost loupežníků v pomístních názvech není jistě náhodná.

A tímto naše cesta končí. Za poznáním Šluknovského výběžku se budeme vydávat, jak jen to bude možné.

-ei-

Kresba: Z. Strelecký 1.P

Honza Richter: VE VESNICI STRAŠÍ

Po každé se u nás ve vesnici jménem Dolní Křečany scházíme parta JOPH [Džof] a povídáme si nebo se jen tak potloukáme. Jedním z hodně míst, kam chodíme, je náš rybník Racek.

Jednoho horkého letního podvečera, když jsme tam šli celá parta, Ondra a já jsme si všimli dvou sudů plných vody, stojících na kraji cestičky... No kterého teenagera by nenapadlo jen tak „ze randy“ alespoň jeden sud s vodou převrhnout? Já a Ondra jsme tam stáli nerozhodně, protože jsme viděli, jak nás z okna sleduje starý Spálený, takový místní protivný pán. Neustále nás napomíná kvůli blbostem. I naše rodiče, když byli ve věku, co my teď, takto otravoval. Za okamžik řekl Ondra: „No co, vody máme dost.“ Oba jsme se rozpřáhli a „ŠPLOUCH“...celej jsme ho překlopili. „Rychle! Zdrháme domu!“ zvolal jsem a celá parta jsme vběhli do zatáčky, kde už stál pan Spálený jak kovboj uprostřed cestičky v černých tesilkách a s rukama a nohama od sebe. Jen ta bambitka mu chyběla. Upravil si debilku na hlavě a zařval: „Vy parachanti!!!“ Ondra a já jsme už pelášili na opačnou stranu. Jediné štěstí bylo, že Spálený zrovna neměl brýle, jinak by nás určitě poznal. My dva měli o kilometr delší cestu, poněvadž jsme to museli obejít přes půl vesnice. Každopádně, měli jsme z toho oba velikou „bžundu“.

Jak tak jsme šli černou tmou, zaslechli jsme známý hlas, jak volá: „Pomóc! Pomóc!“ Rychle jsme se běželi podívat, co se stalo. Na kraji pole stál náš hubený pán farář, celý bledý a vylekaný. Zeptali jsme se ho tedy, co se mu přihodilo, a on začal vyprávět: „Chlapci, chtěl jsem jít přes lávku nad potokem a na druhé straně této lávky stála záhadná postava v bílém. Nevěděl jsem, zda-li mám přejít či ne, a tak jsem se té postavy zeptal: „Kdo jsi? Jenž jsi hodný, promluv.“ A postava mi na to odpověděla: „Já jsem Rudolf Císař.“ „Jééžiš Kriste, Pane Bože, děkuji ti, že jsi za mnou poslal kluky.“ Ondra a já jsme ale moc dobře věděli, že to nebyl Pánbůh, ale starej Spálený. Poněvadž pan farář už nechtěl jít sám a my dva, abysme se dostali domů, také museli přejít lávku, vydali jsme se. Lávku jsme přešli a nikde nikdo. „Pane faráři, to se vám zdálo,“ řekl skepticky Ondra. Ještě jsme ho doprovodili na faru, a pak šli za partou. Musím přiznat, že jsme se cestou opravdu báli.

Poté, co jsme došli do slaměného bunkru, se nás zbytek party uvnitř ptal: „Kde jste takovou dobu byli? My už jsme se o vás báli, prý tu ve vesnici straší.“ My dva nevěřícně s otevřenou pusou a vyvalenýma „bulvama“ jen zírali. „Od koho to víte?“ zeptal jsem se.

Kluci odpověděli: „Zatím co jsme nakukávali Spálenému, že jste cizí kluci z cizí vesnice, který neznáme, příběh tam nějaký jeho vnuk, co sem přijel na prázdniny, že prej viděl strašidelnou postavu“. Tato zpráva se hned večer samozřejmě rozlítla po vesnici. Musím opravdu podotknout, že to začínalo být zajímavé. Rodiče tomu také začínali věřit, a tak si nás všechny raději zavolali domů, a tudíž se parta (joph) musela rozejít. Všichni ve vesnici včetně nás se pozamykali a šlo se spát.

Nastalo ráno a my šli za panem Spáleným zeptat se jeho vnuka na tu obludu. Ondra a já jsme měli na sobě již jiná trička, kdyby nás náhodou „Spálený“ poznal. Jeho vnuk nám řekl: „Včera večer jsem stál u lávky a chtěl ji přejít, když tu se na druhé straně lávky zjevila ta divná postava.“ Ondra k tomu dodal: „Tý jo, to se přesně stalo i farářovi,“ a já přikývl. Petr se ho zeptal: „Jak ta postava vypadala?“ Vnuk na to: „Jako smrtka.“ „Hmm, ta farářova byla celá v bílém, takže dvě příšery, to je fakt divný,“ zapřemýšlel Honzík. Všichni jsme si říkali, že už tady scházají jenom Mulder se Sculliovou. Já ale svoji otázku celou záhadu rozlousknul. Zeptal jsem se totiž: „Jak se vlastně jmenuješ?“ Vnuk pana Spáleného odpověděl: „Já jsem Rudolf Císař.“

ROZHOVOR SE STUDENTEM HUDEBNÍ KONZERVATOŘE V TEPLICÍCH

Pro mnohé studenty prvního ročníku je zlomové období velice náročné hned z několika důvodů: změnou výuky, novým prostředím a učiteli. Pro ty, kteří jsou ze vzdálenějších měst, je velká změna v tom, že musí trávit svůj čas v internátním prostředí. Někdo se s tím vyrovná hůř, někdo zase líp. O tom, jak se s tím vyrovnává student prvního ročníku na konzervatoři, bude následující rozhovor.

1. Je jednoduché učit se na konzervatoři? A proč?

Jednoduché to není. Je to hlavně jiné, než na ostatních školách, protože tam musí hlavně hrát. Každý to má jinak. Já jako fagotista hraju tři až čtyři hodiny denně a klavírista třeba osm až deset hodin. Učení je tam o trochu míň než na jiných středních školách. Super je, že nemáme předměty jako „matika“, chemie, fyzika.

2. Je tam velký problém s požíváním drog a mariuhy?

Tvrde drogy tam nejsou asi vůbec, ale těch, co mariuhy požívají nebo to aspoň zkusili, máme zde celkem dost. Asi každého pátého.

3. Jak vypadá tvůj běžný den na „konzervě“ a „intru“ v Teplicích?

Ráno v sedm hodin vstávám a jdu se nasnídat. Do osmi jsem potom na druhé budově, kde hraju, a po zbytek dopoledne jdu do té první učit se teorii. Po obědě hraju. Tříkrát týdně mám obor. To znamená, že mám tři hodiny, co mě učí pan profesor na nástroj a já to pak piluju. No a večer se většinou bavím s klukama na „intru“ nebo občas i učím.

4. Máte tam nějaká sportovní místa a místa, kam se dá jít?

Přímo ve škole máme tělocvičnu a posilovnu a poblíž v Teplicích stojí bazén. Jsou tam ještě různá fitcentra, ale já tam chodím jen čas od času.

5. Co ti v Teplicích chybí?

Je tam vlastně všechno: různé obchody s různým zbožím, night kluby, hospody (haha), prostě všechno možné, ale třeba příroda mi tam schází.

6. Máte dobré stravování?

Podle toho jak jsem „hubenej“, tak ne. Máme sice výběr mezi dvěma jídlý, ale někdy jsou obě nestravitelná.

7. Vládne mezi vámi na „intru“ přátelská nálada? Je tam „sranda“?

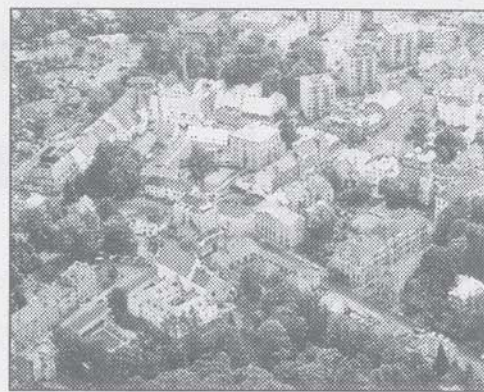
Celkem na „intru“ pohoda i „sranda“ jsou. Mně stačí jen pár kamarádů.

8. Povyprávěj o něčem legračním nebo zajímavém.

Veselých historek bych měl plno, ale to by se nehodilo vyprávět na veřejnosti a už vůbec ne do časopisu. Máme tam zajímavého kluka, který má absolutní sluch; což znamená, že podle sluchu pozná výšku tónu. To je u lidí neobvyklé. Všechno perfektně umí a zvládá, ale jinak je to trochu „magor“. Neumím si ho představit, že by měl „ňáskou holku“, a když jsme se ho zeptali, jestli nějakou má, tak nám odpověděl, že by chtěl chodit s Cis dur a moll. Ničím jiným než hudbou prostě nežije.

Co vy na to? Pište svoje názory a posílejte příspěvky (můžou být anonymní). Díky.

Honza Richter

Po našem městě jsme provedli tzv. anketu, jaký mají lidé názor na město, ve kterém bydlí. Nejdříve nás vůbec nenapadaly otázky, na které bychom se mohli ptát, ale najednou jich bylo zas tolik, že jsme vybrali jen tyto čtyři:

ANKETA

VE KTERÉ JSME SE PTALI:

1. Jaké místo se vám nejvíce v Rumburku líbí? Kde rádi trávíte svůj volný čas?

- 11 % dotázaných odpovědělo zimní stadion,
- 17 % dotázaných se přiklonilo k nově rekonstruovanému náměstí,
- 45 % dotázaných si drží slovo u barů a restaurací,
- 27 % dotázaných uvedlo jinou odpověď.

2. Co vám v tomhle městě chybí k úplné spokojenosti?

- 16 % dotázaných bylo pro kino,
- 19 % dotázaných si stěžuje na málo dobrých obchodů,
- 20 % dotázaných se přiklonilo k diskotékám a jiným akcím,
- 22 % dotázaných odpovědělo, že jim chybí slušní lidé,
- 23 % dotázaných odpovědělo jinak.

3. Sníte o tom, že byste se odsud odstěhovali třeba do většího města?

- 52 % dotázaných se shodlo, že ne,
- 28 % dotázaných odpovědělo shodně, že do Liberce kvůli práci či škole,
- 20 % dotázaných odpovědělo, že neví.

4. Co říkáte na pracovní poměry, které zde jsou?

- 100 % dotázaných odpovědělo, že to zde nemá cenu, protože zde není práce, ale ještě víc uchazečů, na které se nedostane.

Odpovědi mnoha lidí nás velice zaskočily, překvapily, ale s některými jsme také počítali. Oslovili jsme 97 lidí.

Pozn. Jestliže vás také něco zajímá, napište nám své dotazy a vhodte je do schránky časopisu. My se pokusíme z vašich otázek složit další anketu. Jestliže byste chtěli v časopise rozhovor s nějakou osobou (např. starosta města Rumburka Jaroslav Sykáček, ředitel školy PaedDr. Svatopluk Kubeš, někdo z učitelského sboru, pouliční tulák... - nápadů je nespočet), stačí nám napsat a my se již pokusíme pro vás rozhovor získat.

PIŠTE a vaše inzeráty vyvěsíme na nástěnku

Rozhodl jsem se s kamarádem postarat o propagaci inzerátů, které by vám mohly zpestřit pobyt na našem ústavu!

Je to jednoduché. Dejte nám vědět, co právě sháníte nebo prodáváte či chcete vyměnit, s kým se chcete seznámit, komu něco vzkazujete a pod. Předem upozorňuji, žádné blbě vtipky nebo jiné výstřelky. S inzeráty se obračejte na Martina Fejtka a Petra Hrdličku ze třídy 2.P nebo na redakci **BEZE VŠEHO** (schránka v přízemí).

Děkuji vám a doufám, že naši nabídky využijete a nebudete nám dělat naschvály. Vždyť to děláme pro vás.

S pozdravem
Martin Fejtek

Kresba: Jan Š. (11 let)

Maturitní ples SOUp 2. G aneb s nohama na stole

Pokusím se Vám přiblížit atmosféru tohoto plesu, ale musím Vás upozornit, že mé dojmy nejsou zcela úplné. Jsem jen člověk a nemohu si pamatovat vše (a už vůbec ne s nějakou tou promílí v krvi). V den konání plesu, což byl pátek, jsem se mylně domnívala, že poznámky na plese nejsou potřebné, ale sobota mě přesvědčila o opaku.

Tak tady vám servíruji střípky vzpomínek:

Dne 28. února 2003 se v místním „kultúráku“ sešli odhadem tři stovky plesáků a plesaček, aby si mohli vychutnat maturiták třídy 2.G. Objevily se zde tváře známé i neznámé.

Většina plesů začíná nástupem, ale to by nebyla polygračka, aby ho neměla obzvláště vydařený!

Začátek plesu byl stanoven na dvacátou hodinu, ovšem, jak už to tak bývá, poněkud se opozdil, ačkoli maturanti se na svůj velký den s velkým D připravovali již od sedmnácté hodiny (a jak mi sdělily mé důvěrné zdroje) s nohama na stole a neměli do čeho píchnout, tak je nástup poněkud zaskočil... Ptala jsem se dvou maturantek, jak to vlastně bylo. Třída se připravovala na to, že se ukáže v celé své kráse, ale najednou začala hrát hudba (dodnes se neví, kdo jí spustil) a na otázku: „Proč už se nastupuje?“ se jim dostala jednoduchá odpověď: „Protože už to jede.“

Samotný nástup se mi líbil. Třída si nastoupila a řekla bych, že skoro profesionálně pózovala fotografům (no, času na to měla dost). Nastal okamžik šerpování, při kterém mě zaujal fakt, že scházely šerpy. Bylo docela komické pozorovat mimiku jak učitelů, tak nastoupených maturantů. Nakonec vše zachránil pan Martin Macek, který našel klíče potřebné k zajištění šerp. Lidé se docela bavili a netušili, jestli je to fór a nebo se podařilo opravdu na šerpy zapomenout. Nakonec s pomocí půlky učitelského sboru se maturanti konečně dočkali svých šerp (na

kterých bylo vzadu napsáno: „Plačte, elita odchází“). A konečnou i toho „stříbrného štěstí“ bylo dost. I když nevím, kdo přišel na to, že dostat „dvackou do ksichtu“ je štěstí! Myslím, že letos k žádným zraněním nedošlo a všichni přežili.

Další kuriozitou byl pan ředitel, který se svěřil do rukou maturantek, které z docela slušně vypadajícího chlapa, dokázaly stvořit nepřilíši přitažlivou ženu, která předávala třídnímu učiteli panu E. Meissnerovi dar od jeho svěřenců (houpací křeslo, bačkory, whisky a doutník). Pak nastala doba přípitku, který by se mohl odehrát, kdyby sklenky sloužící k tomuto účelu nebyly zabalené v krabicích mimo sál. Ale to maturanty neodradilo a svých vytoužených bublinek se dočkali o půlnoci, kdy proběhlo odšerpování a půlnoční překvapení v podobě čtyř transvestitů (bohužel jsem nebyla přítomna, ale jsou to ověřené informace z doslechu).

Jestli by stálo za to zmínit se o tombole, která ode mě dostává pochvalu a to nejenom proto, že jsem vyhrála (mimočodem krásný polštář, na kterém ráda usíná má milovaná „čubička“ – DÍKY!), ale hlavně pro svou bohatost a originální potisk zvířátek, ze kterých mě velmi zaujala opice, což byl symbol pro to zajít na „panáka“. Ceny z velké tomboly (např.: luxusní hodiny, sud piva, zájezd do Francie...) se rozlosovaly mezi návštěvníky, kteří vydrželi čekat. Jednu z hlavních cen si odnesla sama maturantka, takže je to doma (dodatečně gratuluji) a samotný zájezd, jakožto třešničku na dortu, si dozajista vychutná barman, který se staral o nevyschnutí nás všech. Myslím, že si to zasloužil, jelikož s polygračkou je práce s obsluhou vždy dost.

Mám pocit, že ples pozvolna končil okolo druhé hodiny ranní. Zde mé informace končí, takže už vám bohužel nemohu vylíčit dění poplesové, které se zřejmě odehrálo na místním koupališti.

Závěrem bych uvedla některé dojmy z plesu od samotných maturantů, studentů i učitelů. (Abych nezapomněla, i vy, kteří máte co napsat, nejenom o tomto plesu, vzhůru do toho).

Z. Bujárek: Je to tady skvělý, né? – Bomba!!!

L. Kopřivová: Je naruby!

P. Nochta: Je to velice výborný ples, velice se mi líbí. Je tu veliký šrumec, což se mi nelíbí, protože jsem takový uzavřený typ.

P. Došek: Paráda.

p. Šabatová: „Hoří má panenka“, to byl proti vašemu plesu odvar.

Tak doufám, že jsem na nic důležitého nezapomněla a navnadila všechny ostatní na příští maturitní ples, na kterém se s trochou pile a štěstí za necelý rok uvidíme.

Takže maturanti,

díky za hezký a pro mě (snad i pro ostatní) příjemný večer a při maturitě zlomte vaz!

-éro-

Třídní učitel: Erich Meissner

Abely Petr

Faltová Helena

Kopřivová Lenka

Nikodým Martin

Šedivý Radek

Baláž Ladislav

Franzová Lucie

Kudrová Petra

Nochta Pavel

Šedivý Jiří

Bruder Martin

Janků Ondřej

Kuncová Kateřina

Procházka Vladimír

Veselá Pavlína

Bujárek Zdeněk

Jungová Zuzana

Kuruc Milan

Součková Veronika

Wiesingerová Anna

Doskočil Petr

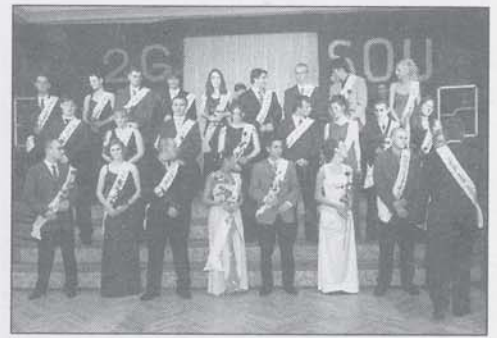
Kirschová Tereza

Machačová Lenka

Straník David

Witanto Andy

Dne 7. března se konal sportovní den naší školy. Všechny třídy, které v tento týden měly školu, se mohly dosytosti vydovádět na sálové kopané, pořádané v restauraci Koupaliště. Nadšení již od rána bylo opravdu veliké, neboť spousta hráčů si užívala hrací plochy hodně dlouho před začátkem turnaje. Turnaje se zúčastnily třídy 1.A, 2.A, 3.A, 1.B, 1.G, 2.G, učitelé a mistři, kteří si říkali Legendy.

Sportovní den SOUp

Za velké účasti přihlížejících sportovců i nesportovců, sedících na tříposchoďové tribuně, konečně mohl turnaj začít. První výkop byl svěřen třídám 3.A a 2.G. Na desetiminutový zápas byl soustředěn snad opravdu každý. Každý se snažil odměnit skvělé výkony těchto dvou družstev tím nejsilnějším potleskem a hvízdodem na prsty. I přes veškeré povzbuzování zápas skončil výhrou pro třídu tiskařů třetího ročníku. Celý turnaj probíhal za mnoha neshod, omluv, omylů, ale také gólů. Z hlediště postupně s odpadajícími družstvy odpadávali také fanoušci. Do konce turnaje vydržel opravdu jen ten, koho aspoň trochu bavilo se koukat i přes to, že již nehrál. Do finále se probojovali jen ti nejlepší, Legendy versus 2.G. I tento zápas neztrácel svůj půvab už jen tím, že jsme mohli vidět většinu mistrů a učitelů, kteří chodí hrát čtvrtky hokej, také hrát fotbal, a to ještě ve finálovém souboji.

Klobouk dolů ale všem brankařům, protože jejich výkony byly opravdu fascinující. Skákat střemhlav po míči dokáže málokdo. Vydržet vyčítající pohledy snažících se hráčů při propuštění gólu ovšem také. Neměl bych ale zapomenout na hráče, kteří si z toho jistě berou ponaučení, že vždy může být někdo lepší (že, legendy?...), a také na to, že na turnaji se na hrací ploše objevily také dvě hráčky. Jedná se o Michalu Doubravovou a Michalu Reinovou.

Trochu mě to udivilo, protože jsem si vždy myslel, že fotbal hrají pouze kluci, proto jsem s nimi udělal malý rozhovor.

Ahoj holky, jsem trochu zmatený z toho, že kluci mezi sebe vezmou do týmu i holky. Vy někde hraje, že vám to dnes tak šlo?

M.D. - Jo, já hraju za Varnsdorf.

M.R. - A já za Mikulášovice...

Jak jste se dostaly k fotbalu?

Obě - Zajímalo nás to, když jsme byly malé, a znáš to, když máš chuť něco zkusit, prostě tě to vtáhne... Hodně jsme hrály s klukama.

Určitě už fandíte nějakému týmu, můžu vědět, který to je?

M.D. - Slavie.

M.R. - Jo, Slavie.

M.D. - Já myslela, že jsi Sparta. (smích)

A to pořád fandíte Slavii i přes to, že před nedávnem prohrála s Istanbulem 4:2?

M.D. - Mně je to celkem jedno. Ani nevím, proč, ale tohle mě nějak nebere.

A máte také svého nejoblíbenějšího hráče?

M.D. - Určitě Beckham.

M.R. - Jo, určitě on. Ale tady už mám taky jednoho vyhlídnutého.

Proč zrovna Beckham?

M.D. - Abych se přiznala, kapku se mi líbí a fotbal mu jde. Je to frajer.

Co říkáte na konečný stav zápasu?

M.D. - Tak kluci, s kterými jsem hrála, byli asi zklamaní, ale nedávali to na sobě moc znát.

Myslíte, že jste měly na víc?

M.D. - Na víc ani tak ne, ale znát se děle, byli bychom sehraňší. Možná by to pak mohlo být lepší.

Proti jakému týmu byste si chtěly zahrát?

M.D. - S kýmkoli.

Ale jak turnaj vlastně skončil? Na posledním místě byla třída 1.B s nulou body, na předposledním místě se umístila třída 1.G s jedním bodem, na pátém místě 3.A se čtyřmi body, čtvrté místo vybojovala třída 1.A se šesti body, bronzovou medaili dostala třída 2.A se sedmi body, stříbrnou neporazitelné Legendy s devíti body a konečně zlaté místo získala třída 2.G s deseti body. Byli jediní, kdo porazili Legendy.

Co říkáte na dnešní den? Jaký na něj máte názor? Změnily byste na tom něco?

M.D. - Mohlo by to být takhle každý pátek místo školy, bylo by to bezva.

M.R. - Jo, jasně, dobrá akce, ale mohlo by to být častěji. Kdo tuhle akci vlastně vymyslel?

Líbí se vám tady na škole?

M.D. - Ujde to. Je to nový prostředí, tak si člověk teprve zvyká.

Co byste tady chtěly změnit?

M.D. - Přestávku na oběd. Kdyby byla stejně dlouhá, jako všechny ostatní, dostávala bych se v pohodě domů. Takhle tady čekám přes hodinu na další vlak.

Máš nějaký názor na učitele?

M.D. - Zatím nemám. Myslím, že je to v normálu.

O čem byste chtěly číst ve školním časopise?

M.D. - O fotbale.

M.R. - Tak to je snad jasný, ne?

Oběma hráčkám moc děkuji za poskytnutý rozhovor.

RECENZE

LUCIE

Dobrá kočka která nemlsá
rok: 2002, žánr: rock

Zatím poslední album českého fenoménu jménem Lucie je asi tím nejlepším, co tato skupina vyprodukovala. Upustila totiž od vytří elektrických kytar a nechává nás unášet se v textech lásky a porozumění. Kromě hitů jako Daniela se tu najdou i méně známé, ale o nic horší songy jako Pod měděným nebem či Vandémiare, ze které dýchá vůně Francie, hroznů a zpěvu. Celkově deska působí uklidňujícím, příjemným tónem. Místy je to však až příliš utahané a hudba postrádá dynamiku. Rád bych ještě rozpustil fámy o rozpadu Lucie - oficiální web uvádí, že „pouze“ odešel bubeník. Kdoví, jak to dopadne. Ale držme jim palce.

-Ohmy-

MOBY

18

rok: 2003, žánr: electronic/techno

Moby, to by se dalo přeložit jako chladný, snad i luzný. Ano, přesně takový tento interpret je, alespoň tedy vzhledově, vysoký, hubený človíček s holou hlavou, moc důvěryhodně nevypadá. Tak nějak na Vás asi zapůsobí i jeho nové album, avšak jen na první poslech. Jednoduché a přitom magické melodie obsahují geniální filosofické texty, které jsou o kráse lásky, zlu, nenávisti a nutnosti smrti. Angličtina sice může být překážkou, ale věřte mi nebo ne, stojí to za to. Je to jako objevovat zářivý poklad. Mimoto čisté linie jeho hudby, které většinou doprovází varhany, kytara, klavír či vše dohromady, působí velice uklidňujícím dojmem, což může být skvělou pomůckou u zdlouhavé a namáhavé práce. Moby je zvláštní. Zařazení, které je uvedeno výše, se vlastně vůbec nehodí, protože to sice je hudba tvořená na počítači, ale přesto je plná života a snad i trochu melancholického smutku by se našlo. Moby tak vlastně vytváří nový styl - styl hudby, která se nikdy neoposlouchá, jednoduše proto, že se oposlouchat nedá.

-Ohmy-

LINKIN PARK

Americká skupina Linkin Park připravuje další album, které už je asi v tuto chvíli na pultech obchodů. Album se jmenuje Meteora podle řeckého města, kde je relativně vysoká seismická činnost. Meteora má být plnohodnotným albem, ne jen remixy jako v albu Reanimation, které, ač byly skvělé, byly stále jen remixy. Bude teprve třetím albem v diskografii této úspěšné skupiny. Podle několika prvních skladeb, které proskály internetem, lze říct, že se Meteora snad povede.

Nezbývá než držet palec, protože od skupiny odešel hlavní zpěvák Chester Bennington, který se chce naplno věnovat synovi.

-Ohmy-

PRO POUČENÍ

PHOTOSHOP - EFEKT SKLA

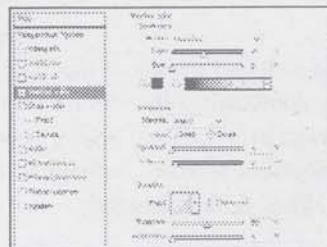
Občas se každému může hodit efekt skla, třeba pro webová tlačítka atp. Pěkný příklad najdeme třeba na stránkách www.apple.com. K tomuto efektu budeme potřebovat: 1x silný počítač, 1x stabilní operační systém, 1x Photoshop 6-7 CE, základní znalosti ovládání programu a dostatek trpělivosti. Dejme se tedy do vaření, pardon, do tvoření.

Vytvořte si nový obrázek, nejlépe s bílým pozadím. Vytvořte si nějaký vektorový tvar, nejhezčí bude asi obdélník se zaoblenými rohy. V oknu s vrstvami klikněte na právě vytvořený tvar pravým tlačítkem a vyberte „Volby prolnutí“. No a teď už jen nastavujte podle obrázků vpravo. Stín nastavovat nemusíte, ale vypadá to mnohem lépe. Efekt saténu vytvoří zajímavou mapu odrazu, ale

nesmíte to přehnat, aby výsledek nevypadal spíše jako kov. Nastavení vnitřní záře dopomůže k celkovému dojmu hloubky skla. S přechodem experimentujte, třeba se vám to povede lépe, ale mně se osvědčil tenhle. U hodnot, které nebudu jmenovat, zůstanou výchozí hodnoty.

U vrženého stínu změňte: Úhel světla: 94°. Vnitřní záře: Režim - Normální, Krytí 45%, Barva - černá. Úkos a reliéf: Styl - Reliéf, Hloubka - 700, Velikost: 54, Změkčit - 16, Světlo - Úhel 94, Výška 22. Profil - Polokruhový, vyhlazený, Rozsah - 100%. Satén: Krytí - 19%, Vzdálenost - 11, Velikost - 14, profil prohnutý polokruhovitý, invertovaný. A konečně přechod. Úhel 90°, přechod samotný nastavte podle obrázku vpravo dole.

Ohmy

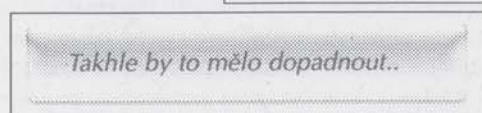

Nastavení vnitřní záře

Nastavení reliéfu

Takhle by měl přechod vypadat

Takhle by to mělo dopadnout..

O významu směru vlákna papíru v polygrafii, ať při samotném tisku nebo následném knihařském zpracování polygrafických výrobků, nelze pochybovat. Papíry a kartony se vyrábějí na papírenských strojích s podélným sítem, na němž se vytváří struktura papírového listu. Vlákna se uspořádávají především podélně a to směrem běhu papírenského síta, tzn. směrem podélným neboli směrem výroby.

Označování formátu papíru a směru výroby - směru vlákna papíru

Nově zaváděná norma EU (resp. ČSN EN 644) stanovuje označování formátu papíru dvěma rozměry (v mm), přičemž první rozměr v pořadí označuje příčný směr, tj. směr kolmý na směr výroby.

Podle dřívější zvyklosti byl příčný směr označován podtržením jednoho rozměru (bez ohledu na jeho pořadí 650x480, 480x650), což znamenalo, že tento rozměr je kolmý na směr výroby a hovořilo se o formátu s úzkou dráhou nebo širokou dráhou.

V praxi nejčastěji určujeme směr vlákna papíru (směr výroby) trhem, ohybem nebo jeho namočením.

Pro případné závěrečné zkoušky nebo maturitu je třeba si zapamatovat, že směr výroby papíru má být souběžný s osou tlakového válce tiskového stroje nebo se hříbetem zpracovávané publikace či brožury.

Orientace směru výroby	Současné označení dle EN	Dřívější označení	Slovní pojmenování
Směr výroby je kolmý na kratší rozměr	480 x 650	480 x 650 nebo 650 x 480	Úzká dráha SB, LG
Směr výroby je kolmý na delší rozměr	650 x 480	480 x 650 nebo 650 x 480	Široká dráha BB, SG

Petr Ryšán

POLYGRAFICKÝ SLOVNÍK - A

AD převodník

jedná se o čip skeneru, který převádí analogové signály na digitální - počítačově zpracovatelné.

Akcidence

jsou příležitostně tiskoviny sloužící k vzájemnému styku v soukromém i veřejném životě. Úprava těchto tiskovin vyžaduje vedle technické zdatnosti i výtvarný cit, znalost kompozice, správného použití písma a dalších tiskových prvků.

Aliasing

je schodovitost a roztrapanost čar v grafice. Plochy a linie jsou zobrazeny jednotlivými pixely. Proto okraj diagonál a křivek není hladký, ale je vytvářen shluky pixelů, kopírující zobrazený tvar.

Analýza předloh

posouzení předloh pro individuální zpracování: polotónové barevné předlohy, polotónové předlohy ve stupních šedi, pérové předlohy, předlohy High Key a Low Key, chybně exponované předlohy, neostře předlohy, síťované předlohy...

Antikva

skupina tiskových písem určená charakteristickými a příbuznými znaky jejich kresby. Známe tři klasifikační skupiny: - dynamická antikva - přechodová antikva - statická antikva

Arch

se označuje jako „ar“ a znamená jakýkoliv běžný produkční arch papíru, který prochází tiskovým strojem. Neurčuje formát ani jeho hmotnost.

ATM - Adobe Type Manager

správce písma je program, jenž dokáže vytvořit bitová obrázková písma z postscriptových znaků, která interpretuje tak, že mohou být zobrazena v jakékoliv velikosti na monitoru počítače. Vytváří pro každé písmo také verzi kurzívy (Italic).

Automatizmy

automatické nastavení skeneru nebo jeho softwaru při skenovacím procesu umožňuje především: - předpřípravu gradace - přizpůsobení tónového rozsahu - analýzu předloh

pokračování příště - Ivo Šabata

VobSub 2.23

Jistě jste se už někdy setkali s filmem ve formátu Mpeg-4. V dnešní době je docela obtížné sehnat film v tomto formátu s českým dabingem, takže nám vyvstává problém: Jak do toho videa dostat titulky? Některé filmy sice mají titulky „integrované“, ale to je docela neobvyklé, a tak nám nezbyvá nic jiného, než přehrát svůj oblíbený film ve speciálním přehrávači anebo si sehnat program, který titulky do obrazu přidá, což má nespornou výhodu v tom, že můžete používat i svůj oblíbený přehrávač, který nedisponuje touto funkcí (Windows Media Player). Mezi tyto programy patří také nový VobSub, který ve svém oboru vlastně ani nemá konkurenci.

Po instalaci programu stačí spustit film v přehrávači a pokud souhlasí jméno filmu se jménem titulků (samozřejmě až na odlišné přípony), VobSub se automaticky spustí s filmem a už si můžete užívat filmu s titulky.

U širokoúhlých filmů nám ale asi bude vadit, že titulky zasahují do obrazu, když je pod ním dostatek místa. To lze jednoduše napravit; dvojklikem levého tlačítka myši na zelenou šipku v trayi (1), která se objeví po spuštění filmu s titulky, se objeví dialogové okno, kde lze nastavit kromě stínu atp. také zarovnání. Klikněte na záložku General a z roletky popsané Vertical Padding vyberte Crop to 4:3. Nyní se vraťte k záložce Main, zaškrtněte Override Placement, H nechte na výchozí hodnotě (50), ale V změňte na 97. Hotovo. Nyní už by vám titulky neměly vadit.

Možná byste ještě rádi věděli, jak nahrát titulky v případě, že mají jiný název, než film - jednoduše klikněte na Start/VobSub/DirectVobSub configure. V záložce main klikněte na Open, najdete požadované titulky a spusťte film.

Ohmy

PRO ZÁBAVU

TEST OSOBNOSTI-TEST OSOBNOSTI

Nepodváděj. Jsou to jen tři otázky a odpovědi tě překvapí. Myšlení je jako padák, nejlépe funguje, když se otevře. Odpovídej na otázky tak, jak jdou po sobě. Neďivej se předem na výsledky. Připrav si papír a tužku. Výsledky ti řeknou hodně o tobě.

1. Seřaď následujících 5 zvířat podle vlastních preferencí

- kráva
- tygr
- ovce
- kůň
- prase

2. Přiřaď ke každému následujícímu slovu jedno, které je vystihuje (nějaký přívlastek)

- pes
- kočka
- krysa
- kráva
- moře

3. Uved někoho (kdo tě také zná a je pro tebe důležitý), koho můžeš přiřadit k následujícím barvám. Neopakuj svou odpověď dvakrát. Uved jen jednu osobu pro jednu barvu.

- žlutá
- oranžová
- červená
- bílá
- zelená

Skončil jsi? Ujisti se, že odpovědi vyjadřují to, co SKUTEČNĚ cítíš.

Podívej se na následující výklad:

Toto určuje priority ve tvém životě.

Kráva: znamená KARIÉRU

Tygr: znamená HRDOST

Ovce: znamená LÁSKU

Kůň: znamená RODINU

Prase: znamená PENÍZE

Tvůj popis psa označuje tvou vlastní osobnost.

Tvůj popis kočky označuje osobnost tvého partnera.

Tvůj popis krysy označuje osobnost tvých nepřátel.

Tvůj popis krávy vyjadřuje tvůj přístup k sexu.

Tvůj popis moře označuje tvůj vlastní život.

Žlutá: někdo, na koho nikdy nezapomeš

Oranžová: někdo, koho považuješ za opravdového přítele

Červená: někdo, koho opravdu miluješ

Bílá: tvoje druhá (doslova zdvojená) duše

Zelená: někdo, na koho budeš pamatovat po zbytek svého života

-Ohmy-

LÍNÝ ŽÁČEK

JACQUES PRÉVERT

(přeložil Petr Skarlant)

Ne kroutí hlavou
srdce mu však přikazuje říct ANO
přisvědčí tomu co má rád
Ne říká panu učiteli
stojí u tabule
je zkoušen
a dostal už všechny příklady
náhle se však začne bláznivě chechtat
a do poslední tečky všechno smaže
čísla a slova
jména a data
poučky i fráze
a přes protesty pana učitele chvátá
a na černou tabuli nešťěstí
křídami všemožných barev
tvář štěstí nakreslí

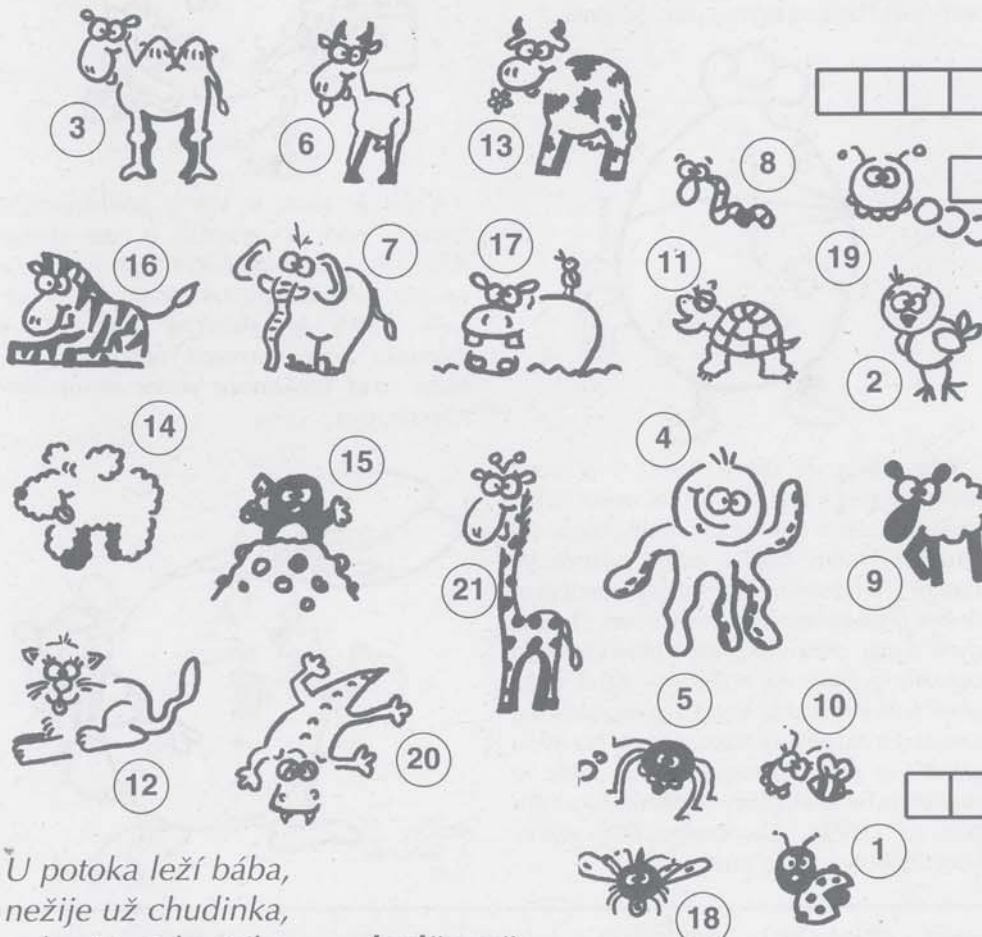
Kresba:
Pavel Hons
(1.B)

MURPHYHO ZÁKONY:

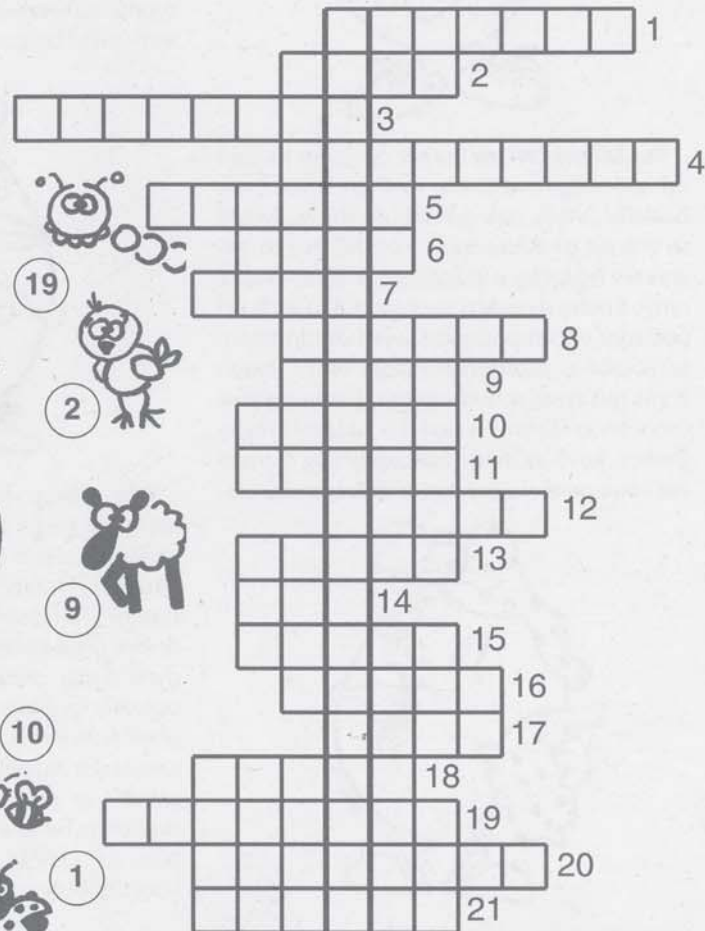
Člověk s nejmenší kvalifikací
do všeho mluví nejlíp.

Usmívejte se, zítra bude hůř.

Žádáte-li o půjčku, musíte dokázat,
že ji nepotřebujete.

U potoka leží bába,
nežije už chudinka,
zelená je jako žába,... **doplň verš**

Autor: Pavla Jindrová (loňská 3.A)

Velikonoce

Kresba:
M. Uchytlová
(1.B)

Blíží se Velikonoce, které jsou původně oslavou jarní rovnodennosti, pojďme si tedy připomenout tyto křesťanské svátky.

Pro určení Velikonoc je důležitý první jarní úplněk (letos 16. dubna v 21.36 LČ), Velikonoce pak připadají na první neděli a pondělí po tomto úplňku (letos 20. a 21. dubna).

Přípravou na Velikonoce je předvelikonoční půst, který trvá čtyřicet dní.

Předvelikonoční týden se nazývá pašiový, svatý nebo velký. Po **modrém pondělí**, **žlutém úterý** přichází první den ze svatého týdne tzv. **škaradá středa** (černá, sazometná, smetná - v tento den se vymetaly komíny). Škaradá proto, že se Jidáš na Ježíše v tento den škaradil (neškaradte se, prý se pak budete škaradit každou středu).

Na **Zelený čtvrtek** (název odvozen možná od zeleného mešního roucha) zazní naposledy zvony, pak odlétají do Říma, odkud se vrací na Bílou sobotu (místo zvonů zaznívaly řehtačky a klapačky). V Římě papež omývá nohy dvanácti starcům (takto Ježíš při poslední večeři posloužil svým učedníkům). Ježíš také u prostřeného stolu řekl: „Jeden z vás mě zradí a bude to ten, komu podám omočenou skývu!“ a podal ji Jidášovi. Podle tradice, když zazní zvony naposledy, si máte zacinkat penězi, aby se vás držely celý rok.

Velký pátek je dnem velkého smutku, věřící si připomínají Kristovo ukřižování, nekoná se běžná mše, pouze se zpívá a čte z Bible. Tento den je postním dnem (postem od masa). Podle tradice se na Velký pátek děly zázraky, země se otevírala, aby ukázala magickou sílu, poklad označovalo světýlko nebo záře, na souš vycházeli vodníci a podle pověsti se otevřela hora Blaník. V tento den se nesmělo nic půjčovat, půjčená věc by mohla být očarována, nepralo se prádlo, namáčelo by se do Kristovy krve, nepracovalo se na poli ani v sadu, aby se nehýbalo zemí. Chodilo se od domu k domu, hlas zvonů nahrazovaly řehtačky, zpívalo se a texty písní byly namířeny proti Jidášovi.

Bílá sobota je dnem bdění u Kristova hrobu, v tento den byli křtění novokřtění (oblečení v bílé roucho, symbolu čistoty, při křtu byly smyty hříchy, odtud název). Ve starém křesťanství nebyla sobota liturgickým dnem, před kostelem se svítil oheň. Hospodyně doma uhasily ohniště a před kostelem položily polínka na hraničku. Když kněz oheň posvětil, každá vzala žhavé polínko a znovu jím zažehla ve stavení oheň. Na Bílou sobotu se pralo, uklízelo, bílilo, pekly se mazance, beránci, pletly se pomlázky a zdobila se vajíčka. Skončením Bílé soboty končil dlouhotrvající půst.

Boží hod velikonoční (Neděle Zmrtvýchvstání) začíná východem první hvězdy (podle liturg. textu). Církev proto považuje obřady konané po západu slunce o Bílé sobotě, již za součást neděle. V neděli všichni spěchali do kostela, nikdo nezůstal doma, v kostele se svítily velikonoční pokrmy, kterými se pak hostily návštěvy.

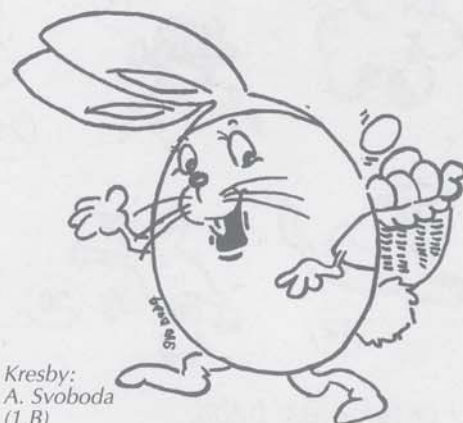
Velikonoční pondělí je v našich zemích nejveselejším dnem velikonočního cyklu (pomlázka, hodování, mrskut). Věřilo se, že děvče, které chlapi vyšlehají před ranní mší, bude celý rok zdravé, veselé a pilné. Někde je zvykem, že v úterý chodí s pomlázkou děvčata, jinde polévají chlapece vodou (mimochodem o velikonoční pomlázce hovořil již Konrád Waldhauser, předchůdce Jana Husa).

Bílá neděle velikonoční je dnem, kdy novokřtění nosili naposledy bílé roucho. Dnes je často dnem svatého přijímání.

A jak je tomu u Vás o Velikonocích? Napište nám o zvycích u vás doma. Naděluje u vás velikonoční zajíček, barvíte vajíčka a pletete pomlázky (zajímalo by mě, kolik kluků to skutečně umí)? Která maminka peče mazance nebo beránka? Nebo snad Velikonoce vůbec nevnímáte? Napište nám.

IVA ŠABATOVA

Kresby:
A. Svoboda
(1.B)